

**הרכילות מקשרת אותה עם אליעזר
דוראבין, הרצל שפיר ושגריר מסויים
אך היא אומרת: לא יהיה גבר בחיי!**

סיפורה של האלמנה מס' 1

משה גילה בכתובים רק פעם אחת את רגשותיו העזים אליה. ביומנו הוא מתאר את ההתרגשות הרבה שאחזה בו עם כיבוש הריהבית במלחמת ששת-הימים, וממשיך: "הגיעה השעה לעזוב. בפניה שבין הכותל למדרגות שעריהמוגרבים ראיתי צמח-בר, קטנית נושאת פרחים כחולים ועדינים. קטפתי כמה מהם להביא לרחל. הצטערתי שלא יכלה להיות כאן היום." פסליו של משה, ספריו ומזכרות אחרות, ממלאות את דירתה היפהפיה של רחל בקומה התשיעית של מיגד-דוד ברח' אורי בתל-אביב. את הדירה רכש משה כארבעה חודשים לפני מותו. על דלת-הכניסה טבלת-נחושת ועליה תבליט של חתימת-ידו. הדירה הרוחה מאוד, אך כמו רחל עצמה, לא צעקנית, ומעוצבת בטעם רב. חלון פנורמי ענק משקיף מערבה, לעבר הים, מעל גגות תל-אביב. עשרות פניות אינן חדלות מלהגיע. עיתונאים ישראלים וזרים מבקשים לראינה. לכולם התשובה שלילית. אין היא מתראינת. את כל פניות המו"לים, שביקשו לפרסם אוטוביוגרפיה שלה, דחתה. לעומת זאת מכינים עכשיו ילד ואסי ריין במשותף תסריט על חייו. בשבוע שעבר נערך ערב-זיכרון למשה בבית החייל. כמה מראשי המדינה נכחו, ורכים מירידי, אך בניו ונכדיו בלטו בהעדרם. רק יעל הופיעה רחל ישבה בשורה הראשונה, בחברת שתי בנותיה שלה. איש כימעט לא ניגש אליה. אני בטוחה שאילו נגשה יעל, היתה רחל אחוזת-תרהמת. מע' רכת-היחסים עם בניו ובתו של משה פשוטה: אין שום יחסים. את התנ" הגותם, אחרי מותו של משה, לעולם לא תשכה. תשע שנים היו השניים נשואים.

שלא חרלו מלחוש על אוניי, כשאישי לא האזין, שרומן לוחט מתנהל בינה ובין שגריר ידוע ופופולרי מאוד. אמתכם הנאמנה ערכה, כמוכן, חקירה מקיפה בנרון, ויש לי חרשות מסעירות. נישמו עמוק והישענו על הכסא. ובכך להר"ם. כשסיפרו לה חברותיה על השמועות המהלכות בעיר, גיחכה ומשכה בכתפיה. ז'ורבין היה ירדס של הריינים במשך שנים. מדי שבוע נפגשו פעם-פעמיים לארוחת-צהריים משור תפת באולימפיה. מאז פטירתו של ריין הם סועדים מדי שבוע ביחד אהת לכל כמה חודשים — וזהו הרצל שפיר? עוד לא זכתה לשתות קפה בחברתו. מי נשאר? השגריר? הם היו ונשארו ידידים טובים, ומדי פעם היא מוזמנת לאירועים שהוא עורך, או נפגשים במיפגשים ידידותיים. עד כאן בנושא מחזורים. לחברה טובה אמר רחל שמשה היה הגבר של חייה, ומאז מותו לא רצתה ואינה רוצה לקשור קשר עם גבר אחר. השניים לא רק אהבו זה את זה, רחל רואה בשנות-חייה המשותפות איתו זכות לאדרגילה. היא היתה ונשארה מעריצה נלהבת של אישיותו ורמותו ורואה את עצמה כמתלמידה שלו בחיים."

בשורה הראשונה, אך רק מעטים שהופיעו באזכרה ניגשו אליה. היא אמרה לידידיה: "אילו היתה נערכת אזכרה עם ארוחת-ערב ואמן, היו רבים מגיעים."

השבוע באזכרה רחל דיין הופיעה בלוויית שתי בנותיה, לאזכרה שנערכה בבית החייל. היא ישבה

**היא רחצה אותו
ולפתע לקה בהתקף-
לב ומת בידיה**

28 שנים חלפו מאז הכירה אותו בטיסה ארצה באייר-פראנס. משה חזר מביקור בפאריס, רחל, שהיתה אז אשת עורך-דין, הצטרפה לטיסה ברומא. מכיר משותף, עורך-דין אליהו לויצקי, החליף את מקומו ליד משה בזה של רחל, שישבה רחוקה בקצהו האחורי של המטוס. למשה היתה עין רגישה ובוחנת לנשים, והאשה היפהפיה, שהתיישבה ידו, זכתה מיד

בתמונה, במסיבה בבית-הלבן מיד אחרי חתימת הסכם השלום. מימין לשמאל: רוזלין, אשתו של הנשיא ג'ימי קרטר, רחל ומשה דיין ועזר וייצמן.

ז'ורלן של אלמנות של אישים מפורסמים אינו תמיד שפיר. רובן נשכחות ונעלמות מאורות הזרקורים. אם לא הצטיינו באישיות מיוחדת ובוולטת בפני עצמה, החשכה אופפת אותן באיטיות, ותוך זמן-מה הן נעלמות מעיני הציבור. מי שמע, כאחרונה, על מרים אשכול למשל? על ז'קלין קנדי קוראים, שומעים

מאת רחל המרחלת

דוראים. היא נחונה באותן תכונות — ז'פי, אפי, ברק ומיסתורין — ההר' פכות אותה לדמות מס'רנת בפני עצמה. בישראל יש רק אלמנה אחת שאיננה נעלמת ממוקרי הסקרנות, למרות שאין ספק שהיתה הפצה בכך. מאז מותו של משה דיין עוקבים הכל אחר מעשיה. רכילויות שונות קושרות את שמה בשמם של גברים רבים. מפה לאיון נלחשים רברים. מאז מותו של ריין, כרכו את שמה של רחל בשמם של אליעזר ז'ורבין ז'פירסומאי, ומפכ"ל-המישטרה לש"י האלוף (מיל') הרצל שפיר. היו

חגיגה בושינגטון רחל דיין נל' וותה אל בעלה משה במשך כל תקופת הדיינונים שלו בשיחות השלום.